

ΑΡΙΣΤΟΣ ΤΣΙΑΡΤΑΣ

«Κανένας να μην καθηλωθεί στη γκρίζα ζώνη κοινωνικού αποκλεισμού»

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

Στην Αντιγόνη Σολομωνίδου Δρυσιώτου
antigoni.drousiotou@phileletheros.com

Το παρελθόν αντανακλάται στην κοινωνική μας ζωή

Κυριότερες εξελίξεις του 2016 για την επίτροπο Διοικήσεως;
Το 2016 ήταν χρονιά πλήρους εκδίπλωσης όλων των καινοφανών αρμοδιοτήτων του επιτρόπου Διοικήσεως. Αρμοδιότητες που τα τελευταία χρόνια μετέβαλαν ουσιαστικά τα χαρακτηριστικά και τη λειτουργία του θεσμού. Θυμίζω τη μεγάλη κλίμακα επέκτασης των αρμοδιοτήτων του επιτρόπου τα τελευταία χρόνια σε πέντε νέες ειδικές αρμοδιότητες, που στον πυρήνα τους έχουν την προαγωγή των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και της ισότητας καθώς και την προστασία εύλατων κοινωνικών ομάδων, μέσω ποικίλων παρεμβάσεων πρόληψης, ενημέρωσης, εκπαίδευσης των επαγγελματιών, διαβούλευσης κλπ.
Ποιες είναι οι προκλήσεις για το 2017;

Η κρίση και οι συνέπειες της στην κυπριακή κοινωνία τα τελευταία χρόνια δημιουργούν ένα νέο περιβάλλον, εξαιρετικά σύνθετο και πολύπλοκο όσον αφορά στην εφαρμογή των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Η επιτακτική πρόκληση

είναι να διαφυλάξουμε ένα αξιοπρεπές επίπεδο διαβίωσης και μια βιοτική αυτονομία για όλους και να παράσχουμε στήριξη στους πιο αδύνατους. Κανένας από τους συνανθρώπους μας δεν επιτρέπεται να καθηλωθεί σε μια γκρίζα ζώνη κοινωνικού αποκλεισμού.

Πόσο εύκολη η προστασία των δικαιωμάτων σε μια χώρα με τόσο δύσκολο παρελθόν;

Η πορεία των δικαιωμάτων στην Κύπρο συγκροτεί ένα συνεχές που αντικατοπτρίζει την παραχόδη ιστορία μας. Το παρελθόν αντανακλάται στην κοινωνική μας ζωή, επικαθορίζει και βραδύνει τη διαχείριση πολλών καθημερινών ζητημάτων. Η ενδεχόμενη λύση του Κυπριακού μπορεί να καταστήσει την Κύπρο των δύο κοινοτήτων και των τριών θρησκευτικών ομάδων παράδειγμα αρμονικής πολυπολιτισμικής συμβίωσης και αλληλοσεβασμού. Με την έννοια αυτή μια λύση θα αποκτήσει ισχύ και ανθεκτικότητα εφόσον σεβεται τα ανθρώπινα δικαιώματα και τη διαφορετικότητα όλων των Κυπρίων.

Το 2016 ήταν χρονιά πλήρους εκδίπλωσης όλων των καινοφανών αρμοδιοτήτων της επιτρόπου Διοικήσεως, επιστομαίνει ο Άριστος Τσιάρτας, επικεφαλής του Τομέα Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του Γραφείου Επιτρόπου Διοικήσεως. Η επιτακτική πρόκληση για το 2017 είναι να διαφυλάξουμε ένα αξιοπρεπές επίπεδο διαβίωσης, μια βιοτική αυτονομία για όλους και να παράσχουμε στήριξη στους πιο αδύνατους, κανένας από τους συνανθρώπους μας δεν επιτρέπεται να καθηλωθεί σε μια γκρίζα ζώνη κοινωνικού αποκλεισμού, λέει χαρακτηριστικά. Όσο αφορά μια ενδεχόμενη λύση του Κυπριακού θεωρεί ότι μπορεί να καταστήσει την Κύπρο των δύο κοινοτήτων και των τριών θρησκευτικών ομάδων παράδειγμα αρμονικής πολυπολιτισμικής συμβίωσης και αλληλοσεβασμού. Μια λύση θα αποκτήσει ισχύ και ανθεκτικότητα εφόσον σεβεται τα ανθρώπινα δικαιώματα και τη διαφορετικότητα όλων των Κυπρίων.

«Η επιτακτική πρόκληση για το 2017 είναι να διαφυλάξουμε ένα αξιοπρεπές επίπεδο διαβίωσης, μια βιοτική αυτονομία για όλους και να παράσχουμε στήριξη στους πιο αδύνατους»

«Δικαιώματα για όλους, για τον κάθε άνθρωπο ξεχωριστά...»

Αυτός ήταν ο τίτλος της φετινής εκστρατείας ευαισθητοποίησης με την ευκαιρία της παγκόσμιας μέρας ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Θέλαμε να τονίσουμε την αξία της αδιαιρέτητητας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων σε μια εποχή που αυτή αμφισβητείται. Όλα τα ανθρώπινα δικαιώματα είναι σημαντικά και είναι για όλους: για τους πολλούς, για τους λίγους και για τον ένα. Είναι δε πιο κρίσιμα όταν παραστατούν εκείνον τον ένα που βρίσκεται εκτός πλειοψηφιών και με ειδικές ή αυξημένες ανάγκες για προστασία και στήριξη.

Αρκεί η κατοχύρωση των δικαιωμάτων για να λύσουμε το πρόβλημα των παραβιάσεών τους;

Από μόνη της η κατοχύρωση δεν φτάνει. Το πρόβλημα είναι η ελλειμματική και αποσπασματική εφαρμογή τους. Θέλω να υπογράμμω ότι τα ανθρώπινα δικαιώματα δεν αποτελούν απλές διακηρύξεις ή υπερβασικές αρχές χωρίς αντίκρισμα, αλλά αξίες που μας επιτρέπουν να ζούμε με αξιοπρέπεια, να είμαστε ίσοι και να αυτοκαθορίζουμε τη ζωή μας.

Πόσο κρίσιμος είναι ο ρόλος των θεσμών σε αυτή τη δύσκολη συγκυρία;

Στις δύσκολες συγκυρίες καθίσταται ακόμα πιο κρίσιμος. Κι αυτό γιατί προσοπίζονται τα ανθρώπινα δικαιώματα, τις δημοκρατικές αξίες, τη διαφάνεια και τη λογοδοσία, εις πέρισμα κάθε λογικής συμψηφισμών και υποχωρήσεων. Η επιμονή στο κράτος δικαίου και στο σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων εντέλει ενισχύει την εμπιστοσύνη των πολιτών προς την πολιτεία και τη δημοκρατία.

Πώς οριοθετείται η σχέση σας με τους πολίτες αυτή την περίοδο της οικονομικής κρίσης;

Προσπαθούμε να αφουγκραστούμε τις δυσκολίες των πολιτών αλλά και να οικοδομήσουμε μια σχέση φιλική και ειλικρινή. Δεν επιδιώκουμε να παρηγορήσουμε τους πολίτες ούτε και να τους καλλιεργήσουμε φρούδες ελπίδες, αλλά να τους πείσουμε ότι ένας ανεξάρτητος θεσμός του κράτους νοιάζεται και προσφέρει μια θεσμική διέξοδο στα προβλήματά τους.

Πόσο μπορεί να συμβάλει ο επίτροπος Διοικήσεως στην καταπολέμηση της κακοδιοικήσεως και της γραφειοκρατίας;

Ο Επίτροπος δεν μπορεί από μόνος του να διορθώσει όλα τα κακά έχοντα. Προσφέρει μια θεσμική δυνατότητα επίλυσης ενός προβλήματος που αντιμετωπίζει ο πολίτης κατά την συναλλαγή του με τη δημόσια διοίκηση, χωρίς την ανάγκη προσφυγής στη δικαιοσύνη, διαδικασία κοστοβόρα και χρονοβόρα. Έχοντας μάλιστα οριζόντια εικόνα των δυσλειτουργιών της δημόσιας διοικήσεως ο Επίτροπος αναδεικνύει ουστημικά προβλήματα και προβαίνει σε εμπεριστατωμένες προτάσεις για την επίλυση τους.

Πώς επηρέασε η κρίση τα ανθρώπινα δικαιώματα;

Μας έδειξε πόσο επισφαλής μπορεί να είναι κυρίως η προστασία των κοινωνικών δικαιωμάτων: των δικαιωμάτων στην υγεία, την κοινωνική πρόνοια, την εργασία, την κοινωνική ασφάλιση. Η υποχώρηση, ωστόσο, αυτών των δικαιωμάτων δεν υποβαθμίζει απλώς τους όρους διαβίωσης των ανθρώπων, αλλά θέτει σε αμφισβήτηση ολόκληρο το πλέγμα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και κοινωνικών κατακτήσεων.

Είδαμε όμως και δράσεις οργανωμένων πολιτών για συνδρομή αναξιοπαθούντων συμπολιτών μας.

Αυτό αποτελεί τιμή για την κυπριακή κοινωνία. Όμως δεν πρέπει να θεωρούμε την κοινωνική αλληλεγγύη ούτε δεδομένη ούτε επαρκή συνθήκη για την αντιμετώπιση των συνεπειών της κρίσης. Το κράτος οφείλει να κάνει τη δουλειά του και η κοινωνία, συμπληρωματικά και υποστηρικτικά, τη δική της. Ο συνδυασμός και των δύο, όπως αποδείχτηκε, μπορεί να αποδώσει πολλά.

Πρόσφατα αναδείξατε το θέμα των συνθηκών

Λύση με πλήρη σεβασμό της διαφορετικότητας

ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΟΡΙΑ ΣΤΟΝ ΠΑΡΑΛΟΓΙΣΜΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΤΥΦΛΗ ΒΙΑ

«Με τα μέτρα για καταπολέμηση της τρομοκρατίας προσάπτεται στους θεσμούς ανθρωπίνων δικαιωμάτων ότι προκρίνουν τα δικαιώματα έναντι της ασφάλειας.»

«Οι μαζικές δολοφονίες ανυποψίαστων πολιτών δείχνουν ότι δεν υπάρχουν όρια στον παραλογισμό και την τυφλή βία των τρομοκρατών. Είναι όμως σημαντικό να μην μουν οι κοινωνίες μας στο μονόδρομο της θυσίας δημοκρατικών κεκτημένων και θεμελιωδών δικαιωμάτων στο βωμό μιας εκστρατείας σε βάρος των τρομοκρατών. Εξάλλου αυτός δεν είναι και ο στόχος των τρομοκρατών, Φοβόμαι ότι αν παρασυρθούμε σε τέτοιες λογικές χάνουμε άμεσα την ελευθερία μας αλλά λίγο πιο μακροπρόθεσμα θα χάσουμε και την ασφάλειά μας.»

που επικρατούν στις στέγες ηλικιωμένων και αναπήρων.

Οι ειδικές αρμοδιότητες της επιτρόπου στα ζητήματα πρόληψης των βασανιστηρίων ανέδειξαν τη μεγάλη πρόκληση ανάληψης δράσης πέρα από τους παραδοσιακούς χώρους κράτησης (φυλακές, κρατητήρια, χώροι κράτησης μεταναστών) και σε χώρους όπως ιδρύματα αναπήρων, ψυχιατρείο, στέγες ηλικιωμένων όπου άνθρωποι ζουν υπό συνθήκες φροντίδας και με μειωμένες δυνατότητες διεκδίκησης των δικαιωμάτων τους. Είναι αναγκαίο τα πρόσωπα που φιλοξενοούνται σε τέτοιους χώρους να βρεθούν στην προστατευτική εμπέδεια των δικαιωμάτων, της αξιοπρέπειας και της απαγόρευσης της κακομεταχείρισης ή της παρεμπόδισης.

Το Γραφείο σας έχει κατά τελευταία χρόνια αναδείξει έντονα το ζήτημα της ενδοοικογενειακής βίας κατά των γυναικών.

Πράγματι, κρίνουμε αναγκαίο να φέρουμε στο προσκήνιο ένα ζήτημα το οποίο ενώ αποδεικνύεται πως έχει σοβαρή έκταση και ένταση στη χώρα μας, είναι αποσιωπημένο και υποτιμημένο. Παραμένει, τις περισσότερες φορές, ένα αθέατο έγκλημα που διαπράττεται κατά των γυναικών πίσω από κλειστές πόρτες και κλειστά στήθια. Και δυστυχώς έρχεται στο προσκήνιο μόνο κάθε φορά που μια γυναίκα, κάποιες φορές μαζί και με τα παιδιά της, δολοφονείται ή τραυματίζεται από σύζυγο ή σύντροφο. Και όλοι μας θυμόμαστε τα περιστατικά των τελευταίων ετών που μας συγκλόνισαν.

Σε τι αποσκοπούν οι παρεμβάσεις;

Η δική μας προσπάθεια ήταν να καταστεί σαφές ότι η βία κατά των γυναικών δεν είναι ούτε ιδιαιτική ούτε οικογενειακή υπόθεση. Και ότι κάθε φορά που μια γυναίκα αντιμετωπίζει σωματική, σε-

ξουαλική ή ψυχολογική βία ή παρενόχληση αυτό δεν είναι δικό της πρόβλημα ούτε δική της ευθύνη. Αντίθετα, αποτελεί υποχρέωση του κράτους, μέσω αποτελεσματικών μηχανισμών, να της παράσχει, πρώτα από όλα, ασφάλεια και μετά κοινωνική και ψυχολογική στήριξη, ώστε να μπορέσει να ξεφύγει από τον φαύλο κύκλο της βίας.

Συζητήθηκε επίσης η έκθεση της επιτρόπου για το σεξισμό;

Το ζήτημα του σεξισμού δεν μπορούσε να περάσει απαρατήρητο, αφού οι εκδηλώσεις σεξιστικών θεσμών, πρακτικών και συμπεριφορών, στις οποίες συχνά γινόμαστε μάρτυρες, στρέφονται ευθέως κατά της αξιοπρέπειας των γυναικών, λόγω του μειωτικού και υποτιμητικού τους χαρακτήρα. Και δυστυχώς αποτυπώνουν και υποδηλώνουν το γεγονός ότι στην κοινωνία μας εξακολουθούν να επιμένουν τα στερεότυπα, οι έμφυλες διακρίσεις και οι ανισότητες. Ο σεξισμός, τολμών να πω, αποτελεί εδραιωμένη πτυχή της πολιτικής και της κοινωνικής μας ζωής και βρίσκεται ακόμα στο απυρόβλητο, σε μια ζώνη συστηματικής ανοχής, σιωπής και υποτίμησης.

Πώς έχουμε διαχειριστεί, ως κυπριακή κοινωνία, τη διαφορετικότητα;

Κατά τα τελευταία χρόνια, παντού στη χώρα μας, στα σχολεία, στους κοινωνικούς χώρους, στους χώρους δουλειάς, στις τέχνες, στον αθλητισμό, βλέπουμε μια κοινωνία με διευρυμένη ποικιλότητα στην οποία δημιουργούνται νέες συλλογικότητες, δυναμικές και προκλήσεις, που δρομολογούν επίσης αλλαγές σε θεσμικό επίπεδο. Είναι, συνεπώς, σημαντικό να κατανοήσουμε τις βαθιές κοινωνικές διεργασίες που συντελούνται για κατασκευή, αναπαραγωγή και κατάργηση διακρίσεων, στερεοτύπων, ξενοφοβίας, προκαταλήψεων και ρατσισμού.

«Δεν επιδιώκουμε να παρηγορήσουμε τους πολίτες ούτε και να τους καλλιεργήσουμε φρούδες ελπίδες»

Είναι επαρκής η νομοθεσία κατά των διακρίσεων;

Είναι διάσπαρτη σε πολλά κείμενα με ισχυρή μέχρι σήμερα αξιοποίηση της. Αποτελεί ωστόσο ένα από τους πιο ισχυρούς πυλώνες προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, υι αυτό και απαιτείται να αποκτήσει μεγαλύτερη πληρότητα και επάρκεια ούτως ώστε να γίνει περισσότερο ορατή, με μεγαλύτερες και ισχυρότερες δυνατότητες και προοπτικές εφαρμογής.

Βλέπουμε όμως πολλές κοινωνικές πρωτοβουλίες για καταπολέμηση των διακρίσεων.

Ομολογούμενός ναι, ιδίως λόγω της ένταξης στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Βήματα νομοθετικά, διοικητικά και εκστρατείες ενημέρωσης. Θυμίζω τις ιδιαίτερα ενθαρρυντικές πρωτοβουλίες κατά των διακρίσεων στα σχολεία, στις Φυλακές, την Αστυνομία καθώς και τη σύσταση νέων ανεξάρτητων αρχών αλλά και τις δράσεις πολλών Μη Κυβερνητικών Οργανώσεων.

Τι κάνει η Ευρωπαϊκή Ένωση για θέμα καταπολέμησης του ρατσισμού;

Η Ευρωπαϊκή Ένωση επικεντρώνεται ολοένα και περισσότερο στην πρόληψη και καταπολέμηση των εκδηλώσεων ρατσισμού και μισαλλοδοξίας. Προτείνει, ειδικά, την ποινικοποίηση της εμπρηστικής ρητορικής που ενθαρρύνει το μίσος, όπως επίσης και την επιβολή αυξημένων κυρώσεων στα εγκλήματα ρατσιστικής βίας. Δεν υποκαθιστά όμως τις εθνικές αρχές, στις οποίες παραμένει η ευθύνη για την εφαρμογή του ευρωπαϊκού κεκτημένου στην πράξη.

Έχουμε στην Κύπρο πρόβλημα ρατσισμού;

Δεν έχουμε την οξύτητα και την έκταση του προβλήματος άλλων κοινωνιών, όμως περιστατικά

ή ακόμα και εγκλήματα που απορρέουν από μίσος ή εχθρότητα σημειώνονται και εδώ, υι αυτό και δεν μπορούμε να εφησυχάζουμε. Η ρατσιστική βία και ο ρατσιστικός λόγος δυναμιτίζουν την κοινωνική συμβίωση και υπονομεύουν τη δημοκρατία, αφού εκφράζουν και δημιουργούν κατηγοριοποίηση των ατόμων σε ανθρώπους και υπανθρώπους. Καμιά αμεριμνήσια, εθελουφιλία ή αδράνεια δεν επιτρέπεται.

Ποιοι είναι τα συχνά θύματα ρατσισμού και διακρίσεων;

Θύματα διακρίσεων και ρατσισμού μπορεί να είναι ο καθένας από εμάς. Συχνά θύματα είναι μετανάστες και πρόσφυγες αλλά και μέλη ομάδων που προσδιορίζονται με βάση το σεξουαλικό προσανατολισμό και την ταυτότητα φύλου τους. Όσο όμως περιστατικά ρατσιστικής βίας δεν εξιζυμίζονται και ο ρατσιστικός λόγος παραμένει ανέλεγκτος και ασύδοτος, οι δράστες λαμβάνουν το μήνυμα ότι μπορούν να συνεχίσουν ελεύθερα ενώ τα θύματα παραμένουν απροστάτευτα.

Πόσο ανταποκρίθηκε στο θέμα της διάσωσης και υποδοχής των προσφύγων;

Ανταποκρίθηκε αποτελεσματικά όποτε κληθήκαμε για διάσωση των προσφύγων. Απαιτείται όμως συνεχής επαγρύπνηση για διασφάλιση συνθηκών ασφάλειας και αξιοπρεπούς διαβίωσης στους χώρους υποδοχής και φιλοξενίας, καθώς και μέριμνα για τα πρόσωπα που χρήζουν επείγουσας ή ειδικής προστασίας.

Πόσο δύσκολο είναι η ζωή των προσφύγων σήμερα;

Μιάμετα για ανθρώπους που διασώθηκαν μετά από ένα βασανιστικό και επικίνδυνο ταξίδι για να γλυτώσουν από τον πόλεμο και τις διώξεις. Για πολλούς η Κύπρος δεν ήταν ο προορισμός. Πολλοί μείνουν οικογένειες, ανήλικα μικρά παιδιά, άνθρωποι με σοβαρά προβλήματα υγείας, έγκυες γυναίκες, άτομα με αναπηρία. Κουβαλούν το τραύμα του ξεριζωμού και της απώλειας. Άνθρωποι με ψυχολογικά αδιέξοδα που αγωνίζονται να ανασυστήσουν τη ζωή τους. Ζουν με μεταωιμένες προδοκίες και με αβέβαιη προοπτική. Αποεξωμμένοι από τη ζωή και τη χώρα που άφησαν, αποεξωμμένοι στη χώρα υποδοχής, αποεξωμμένοι από συγγενείς και οικογένειες.

Μου θυμίζετε το απόσπασμα από το πρόσφατο βιβλίο του Κωνσταντίνου Τζαμιάτη «Το πέρασμα», που λέει «ντόπιος, ξένος τι σημασία έχουν»;

Πράγματι, μπροστά στον ανθρώπινο πόνο, η εθνικότητα υποχωρεί. Από την άλλη ας μη ξεχνάμε ότι στις μέρες μας το χρώμα, η καταγωγή, εξασφαλίζουν ή αποστερούν δικαιώματα. Δυστυχώς.

Υπάρχει μεγάλος αριθμός παιδιών που πρέπει να προστατευτούν και να ενταχθούν στο εκπαιδευτικό σύστημα;

Η Κύπρος δεν δέχτηκε μεγάλο αριθμό προσφύγων, όμως δέχτηκε ένα μεγάλο αριθμό παιδιών. Παρότι η προσπάθεια για στήριξη και ένταξη στα σχολεία μας δεν εύκολη, τα παιδιά έχουν το δικαίωμα στην εκπαίδευση, το οποίο στέρηθηκαν λόγω του ξεριζωμού των γονιών τους. Και έχουν το δικαίωμα να φοιτούν, να μαθαίνουν και να κοινωνικοποιούνται σ' ένα φιλικό σχολικό περιβάλλον μαζί με τα Κυπριόπουλα. Είναι σημαντικό να υποδεχθούμε και να εντάξουμε τα παιδιά του πολέμου στα σχολεία μας όπως και η ιστορία μας επιβάλλει.

Πώς χειριστήκαμε χρονικά το θέμα της ένταξης των μεταναστών στην κοινωνία μας;

Η διαχείριση του Προσφυγικού/Μεταναστευτικού αποτελεί μια ευκαιρία να διερωτηθούμε ως προς το πώς η Πολιτεία και η κοινωνία διαχειρίζονται ένα διαχρονικό φαινόμενο. Αν κάτι επείγει σήμερα είναι να υλοποιήσουμε αποτελεσματικές δράσεις που θα διευκολύνουν την ένταξη των μεταναστών στην κοινωνία μας της οποίας αποτελούν πλέον ζωτικό και ζωντανό κομμάτι. Ας μη μας διαφεύγει ότι ανέκαθεν η μετακίνηση και η πρόσφιξη των ανθρώπων εκλαμβάνονταν όχι ως πρόβλημα, αλλά ως κοσμογονία και θετικός πολλαπλασιασστής ανάπτυξης και ευημερίας.

Τι γίνεται με τους μετανάστες και τα παιδιά που έχουν ριζώσει για τα καλά στον τόπο μας;

Πρόκειται για ανθρώπους που είναι πλήρως ενταγμένοι στον κοινωνικό ιστό, συμβάλλουν εδώ και χρόνια παραγωγικά στην κυπριακή κοινωνία, τα παιδιά τους έχουν γεννηθεί και μεγαλώσει εδώ, δεν γνωρίζουν άλλη πατρίδα εκτός από την Κύπρο. Γι' αυτούς τους ανθρώπους η ενσωμάτωση, σε ένα πλαίσιο ασφάλειας και νομιμότητας, είναι μονόδρομος. Γι' αυτό και επιμένουμε ότι απαιτείται μια νέα ρεαλιστική και ανθρώπινη προσέγγιση σε αυτό το ζήτημα.

ΕΜΒΛΗΜΑΤΙΚΗ ΣΤΙΓΜΗ Η ΨΗΦΙΣΗ ΝΟΜΩΝ ΓΙΑ ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΣΥΜΒΙΩΣΗΣ

Το Γραφείο σας πρωτοστατεί στη διασφάλιση των δικαιωμάτων των ΛΟΑΤ ατόμων.

Η ψήφιση των νόμων για το σύμφωνο συμβίωσης και την ποινικοποίηση της ομοφοβικής ρητορικής το 2015, μετά από εξηγήσεις της επιτρόπου Διοικήσεως, αποτελεί εμβληματική στιγμή στην πορεία σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στην Κύπρο. Η θεσμική αναγνώριση και κατοχύρωση των ομόφυλων συμβίωσεων μέσω της συμπερίληψης των ομόφυλων ζευγαριών στις προβλέψεις του νόμου για την πολιτική συμβίωση σηματοδοτεί ένα πολύ σημαντικό βήμα στην άρση των διακρίσεων σε βάρος των ομοφυλοφίλων. Μια άλλη σημαντική διεκδίκηση που προωθήσει αυτή τη στιγμή το Γραφείο μας είναι η νομική αναγνώριση της ταυτότητας φύλου και η δυνατότητα αλλαγής των εγγράφων των τρανς ατόμων, με διαδικασίες που θα έχουν σαν βάση τον αυτοπροσδιορισμό.

Έχουν όμως εκλείψει οι κοινωνικές προκαταλήψεις;

Η κοινωνική στάση απέναντι στη διαφορετικότητα δεν αλλάζει μ' ένα νόμο ο οποίος αποτελεί κομμάτι μιας πορείας διασφάλισης των δικαιωμάτων της ΛΟΑΤΚΙ κοινότητας. Ας μην υποτιμούμε όμως την παιδεία αξία ενός νόμου που δίνει ένα σήμα σεβασμού, αναγνώρισης και αποδοχής στην κοινή γνώμη αλλά και απόρριψης της ομοφοβίας και της τρανφοβίας.

Πόσο δύσκολο ήταν να περάσει η νομοθεσία για το σύμφωνο συμβίωσης και τι σημαίνει για τα μέλη της ΛΟΑΤΚΙ κοινότητας;

Η προσπάθεια που ξεκίνησε δειλά-δειλά στην αρχή εξελίχθηκε σ' ένα πρωτοφανές κύμα κοινωνικής και επαγγελματικής διεκδίκησης. Μετά τη ψήφιση του συμφώνου η δημόσια συζήτηση των δικαιωμάτων των μελών της ΛΟΑΤΚΙ κοινότητας πλέον από διαφορετική βάση. Το βράδυ της ψήφισης του νόμου για το σύμφωνο συμβίωσης, στις μαζικές πορείες του Pride μπορούσαμε να διακρίναμε στα δακρυμαμένα μάτια των ανθρώπων, ιδίως του Αλέκου Μοδινού, την ιστορικότητα της εξέλιξης. Είμαι τυχερός που έζησα από κοντά αυτές τις στιγμές.